

1. Înapoi, în pântec

Călătoresc în timp

În cel ce-a fost cândva
Și de-a pururi fi-va,
În timpul fără griji
Și al iubirii fără margini.
E cald, e bine,
E-un întuneric dulce, primitor,
Nu mă interesează văzul, nici auzul.
Simțul tactil nu-mi folosește.
Dar dincolo de simțuri
Este ceva profund, copleșitor:
Iubirea ta
Sau grija ta
Ce mă-ntăreste și mă crește.
Și așteptarea ta,
Și dorul tău de-a ma vedea...
De-aici, din al tău pântec,
Eu voi ieși curând
Și voi călători în viață
Către momentul de acum.

2. Călătorie spre bucătărie

Mi-e sete-n noapte

Și mi-e lene
Din pat sa mă ridic alene.

Un ochi eu am deschis ușor,
Dar pleoapa celuilalt nu vrea
Să se ridice-ncet și ea.

Mai bine-i țin închiși pe amândoi
Și cuget ce să fac:
Să rabd?
Sau să pornesc în călătorie
Pe drumul spre bucătărie?

Am hotărât:
Mă voi urni încetișor.
Așa c-am pus piciorul pe podea
Doar unul – celălalt la somn mai vrea.
Cu greu pe-o parte m-am întors
Și celălalt picior, se află acuma jos.

Dar eu tot stau în pat
Și mă gândesc
Dacă decizia de a bea
Nu aș putea-o amâna.

Setea mă biruie,
S-a dus a mea mândrie.
Cu un oftat m-am ridicat
Și spre bucătărie, am plecat.

Bâjbâi pe întuneric,
De-un scaun m-am lovit
Iar clanța ușii e de negăsit.
După o veșnicie,
Pătrund în sufragerie.

Un urllet umple încăperea.
O, da, este durerea:
Călcat pe coada dumisale
Lip-motanul-
N-a realizat că-mi stă în cale.

De un fotoliu dau în drum,
E chiar binevenit acum.

MITOI EVA
Clasa a VIII-a
ȘCOALA GIMNAZIALA nr. 56
Îndrumător, prof. BABUS CARMEN

Mă-așez și iarăși mă întreb:
Să mă întorc din drum – în pat
Sau de la scop să nu mă- abat?

Ca Ana lui Manole vreau să fiu
Să umblu hotărâtă –n cale
Iar de primejdii să nu-mi pese
De-or fi și scaune și mese.

Și-așa gândind m-am ridicat
Și în bucătărie-am intrat.
Trei căni de apă am băut
Bună și dulce mi-a părut.

La-ntoarcere spre dormitor
Drumul a fost nespus de-ușor
Și-am adormit chiar imediat.
Ba am și visat
Că faceam
Călătorie
Spre bucatarie.

3. Făt-Frumos

Sună iarăși deșteptarea,
Mă trezesc, în jur privesc
Și uimită eu zăresc
Chiar la mine-n dormitor,
Un domn tânăr și frumos.
Ochi căprui și trupul zvelt,
Părul blond până la umeri,
Pantaloni strânși pe picior,
O cămașă albă, simplă,
Cu brâu lat și ținte multe.
– Cine ești și ce pofțești?
– Făt-Frumos mi-e numele.
Din povești eu am venit
Să-mi gălesc în lumea ta
Liniștea.
Sunt sătul de lupte, stres,
Ba cu zmei, ba cu balauri
Ba cu babe cotoroaște,
Spâni și Mume ale-Pădurii.
Eu sunt pașnic, nu vreau lupte,
Vreau să nu am nicio grijă
Uite-așa cum nu ai tu.
– Ba am griji, nenumărate.
Să învăț la geometrie,
La algebră radicali, puteri și fracții
La română adjective, substantive,
Cazuri de dativ, acuzativ,
Moduri verbe și pronume...
– Ce sunt astea, lighioane?
Sunt periculoase oare?
Am și paloș, buzdugan
Cred că le răzlesc pe toate.
– Nu-i pericol, că n-atacă.
Dacă însă nu înveți
Se răzbună toate odată
Și-o încurci pe ani întregi.
– Și sunt dese astfel de lupte?
– Zilnic mă căznesc cu ele.
– Vai de tine, că mi-e milă.
Sunt pe viață și pe moarte?
– Doar pe viață de elev.
– Dar răsplata-i pe măsură?
După lupte eu primesc
Pe Ileana de soție și câte o împărăție.
– Notă mare-n catalog sau o diplomă, cândva.

MITOI EVA

Clasa a VIII-a

ȘCOALA GIMNAZIALA nr. 56

Îndrumător, prof. BABUS CARMEN

– Diplomă? Ce-i o comoară? Bogăție?
– Nu-i comoară, doar un petec de hârtie.
Bogăția este știința și cultura
Ce le capeți învățând.
Dar ce faci tu, Făt-Frumos?
– Plec în lumea mea, a poveștilor
Unde viața-i mai ușoară
Doar o dată, maxim trei
Vin de hac la niște zmei...
Dacă vrei te iau cu mine.
– Nu, mersi. Am părinți, am și prieteni
Îi iubesc, nu vreau să-i las.
Iară mâine e concurs.
– Ce concurs?
– De poezie.
– Nu-i frumos să fugi de luptă.
Du-te, mult succes îți zic
Și o diplomă să iei.
Așa zise și-a plecat.

Eu din pat m-am ridicat,
La birou m-am așezat
Și-am compus
Versurile de mai sus,
Pe al timpului monitor,
Scotocind rime de zor.

4. În bibliotecă, II

În biblioteca I, șoricelul nepoftit
Din toate a ronțăit

Aritmetică și geometrie-
Până a ajuns să știe

Adunare și scădere
Și chiar ridicare la putere!

Sătul de matematică,
S-a apucat de informatică,

Dar văzând că e prea grea,
A renunțat ușor la ea.

Fiind curios din fire,
Se duse la o carte de chimie.

De la substanțe și reacții
Se îngrozi de intoxicații!

Așa murdar pe bot și speriat
Fugi într-un top de colorat.

Și ronțăind cu strășnicie
O bucațică de hârtie,

Dădu în tuse și strănut mare
Ce-l obosiră atât de tare,

Încât dori o relaxare
Și se lungi pe dicționare,

Numără **norii din cuvinte**
Ca pe oițele rătăcite.

Adormi ușor, ușor
Și se visă un călător

Pe o stradă mititică
Urmărit de o pisică.

Din coșmar el se trezi
Și din camer-o zbughi,

MITOI EVA
Clasa a VIII-a
ȘCOALA GIMNAZIALA nr. 56
Îndrumător, prof. BABUS CARMEN

Lingându-se ușor pe bot
Ca un mare poliglot,

Luând de pe o etajeră mică
Și câteva limbi de pisică!

5. **Pis_motanul de la colt@gmail.com**

Eu sunt motănelul Pis
Și sunt tare necăjit:
Am boticul roz-bombon
Mic, cu nări, umed și rece,
Nu e, însă cum aș vrea, cu dichis!

O fi botul el curat,
Dar nu-i bine la motan
Cu culori așa suave:
Roz-închis ca de căpșune.
(Le-am mâncat
Și nici nu-s bune!)

Eu vreau botul maroniu
Ca să par motan de soi
Și nu-n amărât pisoi...
De care râd cu lacrimi de grafitti
Personaje desenate
De pe ziduri cu trompe l'oil.

Credeți-mă, mi-e și rușine
Să mai ies cu botu-n lume!
Ce să fac?
Să-l colorez?
Să-l țin oare bandajat?
Să merg numai deghizat?

Mama zice că-i grozav,
Că-i frumos, tocmai că-i roz.
Nu mai vreau exagerări!
Cât ar fi de grea metoda,
Vreau să-ncerc rapid ceva.
(Sunt motan, pot suporta).

Dați-mi sfat, vă rog urgent
La adresa de mai jos:
"Pis, motanul de la colt@gmail.com
Alb, pufos cu botul roz".